Conseil d'Etat - Raad van State
LEGISLATION - WETGEVING
25 VII 1955
coordination

VVV.

L.4732/1.

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 27e April 1955 door de Minister van Landbouw verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de aflevering van jachtwapenverloven en jachtvergunningen alsmede van verloven voor vogelvangst, heeft de 10e Juni 1955 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Agriculture, le 27 avril 1955, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal relatif aux permis de port d'armes de chasse, aux licencos de chasse et aux permis de tenderie aux oiseaux, a donné le 10 juin 1955 l'avis suivant :

Het ontwerp strekt tot uitvoering van de artikelen 14 en 31 van de wet op de jacht en moet het koninklijk besluit van 1 Maart 1882, dat ter uitvoering van dezelfde wet genomen werd, vervangen.

Waar echter het besluit van 1 Maart 1882 ook voorzieningen had getroffen in verband met het in artikel 14, 2°, van de wet op de jacht bedoelde verlof voor de jacht met hazewinden, bepaalt het ontwerp niets daaromtrent.

Volgens de verklaring afgelegd door de gemachtigde ambtenaar acht de Regering zulke bepalingen nutteloos omdat zij sedert meer dan veertig jaar de jacht met hazewinden stelselmatig niet voor open verklaart en evenmin van zins is zulks in 't vervolg te doen.

Het wil de Raad van State voorkomen dat men aldus niet mag vooruitlopen op naderhand om het jaar te nemen beslissingen en hierin geen wettige reden kan vinden om een bij de wet uitdrukkelijk voorgeschreven maatregel, die de uitvoering er van moet mogelijk maken, achterwege te laten.

\+

\+ \+

In de Nederlandse vertaling van de wet van 1 Maart 1882 en van het koninklijk besluit van 1 Maart 1882, die voorkomt in de Verzameling der wetten en koninklijke besluiten van België, jaargang 1882, wordt de uitdrukking "permis de port d'armes de chasse" weergegeven door "toelating om jachtwapens te dragen".

De artikelen 6 bis en 7 van de wet van 1 Maart 1882, respectievelijk ingevoegd en vervangen door de artikelen 1 en 2 van de wet van 4 April 1900, spreken van een "jachtverlof".

.../...

De wet van 24 October 1929, artikel 13, heeft de uitdrukking "verlof tot het dragen van jachtwapens" gebruikt. De wetten van 30 Juli 1922, 8 Juni 1926 en 14 Augustus 1947 spreken van "verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens".

De Nederlandse tekst van het ontwerp maakt gewag van "jachtverloven", dan weer van "jachtbrief", vervolgens van "verlofbrief voor het dragen van jachtwapens", tenslotte van "toelating om jachtwapens te dragen".

Artikel 13 van de wet van 3 Januari 1933 op de vervaardiging, de handel in- en het dragen van wapenen en op de handel in munitie, bepaalt dat het dragen van een jacht- of sportwapen enkel is toegelaten aan hem die een wettige reden kan doen gelden. De wet vergt geen machtiging voor het dragen van een jachtwapen. Bovendien mag men, ingevolge de artikelen 6, 6 bis en 7 van de wet op de jacht, wild verdelgen met behulp van vuurwapenen zonder in het bezit te zijn van het verlof bedoeld bij artikel 14 van de wet. Dit laatste verlof is derhalve veeleer een toelating om te jagen dan wel om een jachtwapen te dragen.

De Raad van State stelt dan ook voor dat men zich in de Nederlandse versie zou houden aan de benaming "jachtverlof" die voorkomt in de artikelen 6 bis en 7 van de wet op de jacht.

\+

\+ \+

.../...

Het ontwerp draagt geen opschrift. Voorgesteld wordt :

"Koninklijk besluit betreffende de afgifte van verloven voor jacht en vogelvangst".

+

\+ +

Het derde en vierde lid van de inleiding, waarin slechts besluiten zijn vermeld die door het ontwerp worden opgeheven, kunnen zonder bezwaar wegvallen.

+

\+ +

Uit de door de gemachtigde van de Minister verstrekte inlichtingen blijkt dat men in artikel 4, tweede lid, wil beduiden dat, zo de aanvrager van een verlof een vreemdeling is die in België verblijf houdt, de arrondissementscommissaris het advies moet inwinnen van het bestuur der openbare veiligheid. Die bedoeling zou uit bewuste bepaling duidelijker moeten blijken.

+

\+ +

.../...

In artikel 7, 3°, is er sprake van personen die als behoeftigen hulp genieten vanwege gemeenten of weldadigheidsinrichtingen. Het is de gemeenten niet meer toegelaten hulp te verstrekken aan de behoeftigen sinds deze taak werd toevertrouwd aan de commissies van openbare onderstand. Anderzijds worden door "weldadigheidsinstellingen" alleen openbare instellingen bedoeld. Men spreke derhalve van de behoeftigen die steun ontvangen van de openbare besturen.

\+

\+ +

In artikel 9, 2°, is er sprake van personen die sedert twaalf maanden veroordeeld werden. Uit de inlichtingen die de gemachtigde van de Minister verstrekt heeft, blijkt dat hier, zoals in artikel 18, personen bedoeld worden die sedert minder dan twaalf maanden veroordeeld werden.

\+

\+ +

Uit de toelichting van het ontwerp door de gemachtigde ambtenaar blijkt verder dat men in artikel 9, 3°, door "degenen die zich niet hebben onderworpen aan veroordelingen" de personen bedoelt die zich niet hebben gekweten van de strafrechtelijke verplichtingen volgend uit veroordelingen.

\+

\+ +

De artikelen 9 en 18 van het ontwerp bepalen dat de arrondissementscommissaris het verlof moet weigeren aan bepaalde personen, terwijl de artikelen 10 en 19 een beroep open stellen tegen de beslissingen waarbij het verlof wordt geweigerd.

Uit een vraag, welke destijds door de Minister bij toepassing van artikel 6 van de wet van 23 December 1946 aan het advies van de Raad van State werd voorgelegd, is gebleken dat er reeds betwisting is gerezen omtrent de vraag of de overheid, die uitspraak moet doen over een beroep tegen een beslissing waarbij de arrondissementscommissaris het verlof weigert op grond van bepalingen van het koninklijk besluit van 1 Maart 1882, die hem er eveneens toe verplichten het verlof te weigeren, al dan niet, zoals de arrondissementscommissaris, door deze bepalingen is gebonden.

Daar het, volgens de verklaring van de gemachtigde van de Minister, de bedoeling van de Regering is zich te houden aan de sinds tal van jaren door het bestuur gevolgde interpretatie, namelijk dat de overheid, die over het beroep uitspraak moet doen, niet gebonden is door het bij de artikelen 9 en 18 bepaalde, zou zulks, om iedere twijfel daaromtrent weg te nemen, uitdrukkelijk moeten worden gezegd.

Artikel 12, eerste lid, bepaalt dat de arrondissementscommissaris het verlof door een besluit mag intrekken onder meer wanneer de houder van het verlof gedurende de loop van het jaar veroordeeld is geweest wegens erge feiten. Het begrip "erge feiten" is te vaag om te kunnen dienen tot de bepaling van de draagwijdte van een reglementair voorschrift. De uitdrukking "erge feiten" zou derhalve moeten worden vervangen door een nadere omschrijving van hetgeen daaronder wordt verstaan. Anderzijds wil men door de uitdrukking "door een besluit"

beduiden dat de beslissingen van de arrondissements-commissaris met redenen moeten zijn omkleed. Men zegge derhalve "bij een met redenen omklede beslissing".

+

+ +

Artikel 15 bepaalt welke vermeldingen in elk geval moeten voorkomen in de jachtvergunning. Daarin zijn begrepen twee van de drie vermeldingen uitdrukkelijk voorgeschreven door artikel 2 van de wet van 30 Juli 1922. Het ware derhalve gepast ook van de derde vermelding, namelijk "de plaatsen waar van de vergunning gebruik zal gemaakt worden", in artikel 14 gewag te maken.De gemachtigde van de Minister heeft in dit verband voorgesteld de tekst van artikel 4, littera C, van het koninklijk besluit van 30 Augustus 1922 over te nemen.

+

+ +

Volgens artikel 18, 3°, moet de arrondissementscommissaris het verlof voor vogelvangst weigeren aan degenen die sedert minder dan twaalf maanden veroordeeld zijn geweest wegens jacht zonder verlof of in gesloten tijd. Volgens de gemachtigde van de Minister zou zulks ook moeten gelden voor degenen die veroordeeld zijn geweest wegens vogelvangst zonder verlof of in gesloten tijd. Het artikel zou derhalve in die zin moeten worden aangevuld.

+

+ +

.../...

Tenslotte zouden in het ontwerp, in het bijzonder in de Nederlandse tekst, nog tal van vormwijzigingen moeten worden aangebracht. Hiermede werd eveneens rekening gehouden in de hierna voorgestelde tekst.

HOOFDSTUK I.- ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikel 1.-

De jachtverloven bedoeld bij artikel 14 van de wet van 28 Februari 1882, de jachtvergunningen bedoeld bij artikel 2 van de wet van 30 Juli 1922, de verloven voor vogelvangst met netten en de verloven voor lijstervangst met strikken bedoeld bij artikel 4 van de wet van 30 Juli 1922, worden door de arrondissementscommissarissen afgegeven overeenkomstig de bij dit besluit gestelde regelen.

De formule van elk dezer akten wordt door de Minister van Financiën en de Minister van Landbouw bepaald.

HOOFDSTUK II. - HET JACHTVERLOF.

Artikel 2.-

Het jachtverlof wordt afgegeven door de commissaris van het arrondissement waarin de verblijfplaats van de belanghebbende gelegen is.

Ingeval de belanghebbende in het buitenland verblijf houdt, wordt het verlof afgegeven door de commissaris van het arrondissement Brussel of, zo hij verblijf houdt in een aan België grenzende gemeente, door de commissaris van het naastbijgelegen arrondissement.

Artikel 3.-

Bij elke aanvraag om een verlof te bekomen moet een door het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de aanvrager afgegeven getuigschrift van goed zedelijk gedrag worden gevoegd met opgaaf van al de door de aanvrager opgelopen veroordelingen en vervallenverklaringen. Ingeval de aanvrager niet of sinds minder dan een jaar in het land verblijft, moet hij in de plaats van het getuigschrift een geschreven attest betreffende zijn achtbaarheid, uitgaande van twee Belgische notabelen, voorleggen. Ingeval de aanvrager een vreemdeling is die in België verblijf houdt, vraagt de arrondissementscommissaris het advies van het Bestuur der openbare veiligheid.

De arrondissementscommissaris kan degenen aan wie hij voorheen een verlof heeft afgegeven, ontslaan van de verplichting het getuigschrift of het attest over te leggen.

Artikel 4.-

Op het verlof moeten de foto en de handtekening van degene aan wie het is afgegeven, worden aangebracht. De bij de aanvraag gevoegde foto moet ten minste 4 cm hoog bij 3,5 cm breed zijn, met een hoofd van 1, 5 à 2 cm.

Artikel 5.-

Een verlof kunnen niet bekomen :

1° de brigadiers en wachters van het bosbeheer, de visserijwachters van de Staat, de brigadiers-veldwachters, de veldwachters, de door de gemeenten bezoldigde bos- en visserijwachters ;

2° degenen die ontzet of vervallen verklaard zijn van het recht om wapenen te dragen ;

3° de behoeftigen die steun ontvangen van de openbare besturen.

.../...

Artikel 6.-

De arrondissementscommissaris moet het verlof weigeren :

1° aan degenen die veroordeeld zijn geweest wegens een jachtmisdrijf gepleegd hetzij door middel van verboden wapenen, hetzij in bende, hetzij bij nacht, wegens enig met behulp van geweld gepleegd misdrijf of wegens wederspannigheid;

2° aan degenen die wegens enig ander jachtmisdrijf sedert minder dan twaalf maanden zijn veroordeeld. Ingeval de veroordeelde op het tijdstip van zijn veroordeling houder was van een verlof, moet een nieuw verlof geweigerd worden voor het jaar dat ingaat 1 Juli volgend op de datum van de veroordeling;

3° aan degenen die zich niet hebben gekweten van de strafrechtelijke verplichtingen volgend uit een veroordeling wegens jachtmisdrijf;

4° onverminderd het bepaalde in artikel 5, 2°, aan degenen die geheel of ten dele vervallen verklaard zijn van de rechten opgesomd in artikel 123 sexies van het Strafwetboek.

Artikel 7.-

De arrondissementscommissaris kan het verlof weigeren :

1° aan minderjarigen, tenzij zij volle zestien jaar oud zijn en het verlof door hun vader of hun voogd voor hen is aangevraagd;

.../...

2° aan de ontzette personen;

3° aan degenen die ingevolge een veroordeling ontzet zijn van een der rechten opgesomd in artikel 31, 1° tot 5°, van het Strafwetboek;

4° aan degenen die veroordeeld zijn geweest wegens landloperij, bedelarij, diefstal, oplichting of misbruik van vertrouwen;

5° aan degenen wier slecht gedrag, geestestoestand of vorig gedrag laat veronderstellen dat zij een slecht gebruik van hun wapenen zullen maken.

Artikel 8.-

Tegen de beslissing waarbij de arrondissementscommissaris het verlof weigert, staat beroep open.

Zo het verlof geweigerd wordt op grond van artikel 7, wordt het beroep ingesteld bij de gouverneur der provincie. De gouverneur kan de afgifte van het verlof bevelen, na de arrondissementscommissaris te hebben gehoord en de procureur des Konings te hebben geraadpleegd.

Zo het verlof geweigerd wordt om enige andere reden, wordt het beroep ingesteld bij de Minister van Landbouw. De Minister is niet gebonden door het bij artikel 6 bepaalde.

.../...

Artikel 9.-

De procureurs des Konings geven maandelijks aan de arrondissementscommissarissen de nodige aanduidingen betreffende de veroordelingen wegens jachtmisdrijf, die uitgesproken zijn ten laste van in hun arrondissement verblijfhoudende personen.

Artikel 10.-

Wanneer een verlof ten gevolge van bedrieglijke handelingen is afgegeven aan iemand die er geen recht op heeft, of wanneer de houder van een verlof gedurende de loop van het jaar wegens ... veroordeeld is, kan de arrondissementscommissaris het jachtverlof bij een met redenen omklede beslissing intrekken.

Deze beslissing wordt medegedeeld aan het gemeentebestuur der plaats waar de belanghebbende verblijf houdt, dat er deze kennis van geeft. Het verlof moet binnen acht en veertig uren na de kennisgeving teruggegeven worden aan de arrondissementscommissaris.

Een afschrift van de beslissing tot intrekking wordt aan de gouverneur der provincie en aan de bevelhebber der plaatselijke rijkswacht toegestuurd.

Tegen deze beslissing staat beroep open bij de gouverneur die, de arrondissementscommissaris gehoord, de teruggave van het verlof kan bevelen.

In geval van intrekking van het verlof worden de betaalde rechten niet terugbetaald.

.../...

HOOFDSTUK III.- DE JACHTVERGUNNING.

Artikel 11.-

De jachtvergunning wordt afgegeven door de arrondissementscommissaris die het jachtverlof heeft afgegeven aan degene die de vergunning voor zijn genodigde aanvraagt.

Artikel 12.-

Bij elke aanvraag om een jachtvergunning moet een geschreven attest worden gevoegd van de aanvrager en van een Belgische notabele betreffende de achtbaarheid van de genodigde voor wie de vergunning wordt aangevraagd.

Artikel 13.-

De vergunning vermeldt onder meer :

a) naam, voornaam, verblijfplaats en beroep van de genodigde, voor wie de vergunning werd aangevraagd;

b) naam, voornaam, verblijfplaats en beroep van degene die de vergunning heeft aangevraagd en het nummer van zijn jachtverlof;

c) de datum waarop de vergunning ingaat;

d) de gemeenten op wier grondgebied van de vergunning gebruik zal worden gemaakt.

.../...

Op de vergunning moet de foto worden aangebracht van de genodigde voor wie zij werd aangevraagd, alsmede zijn handtekening en de handtekening van de aanvrager. De bij de aanvraag gevoegde foto moet de afmetingen hebben bepaald bij artikel 4, tweede lid.

Artikel 14.-

Binnen drie dagen na het verstrijken van de vergunning moet de aanvrager of de genodigde de vergunning aan de arrondissementscommissaris, die ze afgegeven heeft, terugbezorgen.

Indien dit voorschrift niet nagekomen wordt, kan de arrondissementscommissaris het jachtverlof van de aanvrager intrekken.

Bij de intrekking worden de bij artikel 10 voorgeschreven vormen in acht genomen.

HOOFDSTUK IV.- HET VERLOF VOOR VOGELVANGST MET NETTEN EN HET VERLOF VOOR LIJSTERVANGST MET STRIKKEN.

Artikel 15.-

Het bij de artikelen 2, 3, 4 en 10 bepaalde is van toepassing op het verlof voor vogelvangst met netten en op het verlof voor lijstervangst met strikken.

.../...

Artikel 16.-

De arrondissementscommissaris moet het verlof weigeren :

1° aan minderjarigen, tenzij het verlof voor hen wordt aangevraagd door hun vader of voogd;

2° aan degenen die sedert minder dan twee jaar veroordeeld werden wegens landloperij, diefstal of oplichterij wegens een jachtmisdrijf gepleegd hetzij door middel van verboden wapenen of tuigen, hetzij in bende, hetzij bij nacht, of wegens overtreding van de algemene reglementering op de bescherming der insectenetende vogels;

3° aan degenen die sedert minder dan twaalf maanden veroordeeld werden wegens jacht of vogelvangst zonder verlof of in gesloten tijd.

Artikel 17.-

Tegen de beslissing waarbij de arrondissementscommissaris het verlof weigert, staat beroep open bij de gouverneur der provincie. De gouverneur kan de afgifte van het verlof bevelen, na de arrondissementscommissaris te hebben gehoord. Hij is niet gebonden door het bij artikel 16 bepaalde.

Artikel 18.-

De houder van een verlof voor lijstervangst met strikken mag, bij verhindering, zich laten vervangen door een gemachtigde, die de strikken slechts mag nazien voor zover hij het verlof bij zich heeft.

.../...

HOOFDSTUK V.- SLOTBEPALINGEN.

Artikel 19.-

Opgeheven worden :

1° het koninklijk besluit van 1 Maart 1882 regelende de uitvoering van artikel 14 van de wet van 28 Februari 1882 betreffende de jacht, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 23 September 1884, 24 Juni 1913, 8 December 1919, 18 November 1925, 31 Januari 1940 en bij het besluit van de Regent van 16 September 1946;

2° het koninklijk besluit van 13 Augustus 1922 betreffende de jachtvergunningen en de verlofbrieven voor het vogelvangen.

Artikel 20.-

Onze Minister van Landbouw en Onze Minister van Financiën zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te ,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Landbouw,
De Minister van Financiën,

Le projet tend à l'exécution des articles 14 et 31 de la loi sur la chasse et est appelé à remplacer l'arrêté royal du 1er mars 1882 pris en exécution de la même loi.

Alors que l'arrêté du 1er mars 1882 contenait également certaines dispositions relatives au permis de chasse au lévrier, visé à l'article 14, 2°, de la loi sur la chasse, le projet actuel est muet sur ce point.

Selon les déclarations du fonctionnaire délégué, le Gouvernement a jugé ces dispositions inutiles, pour le motif que, depuis plus de quarante ans, il s'abstient systématiquement de déclarer ouverte la chasse au lévrier, et qu'il se propose de ne pas agir autrement à l'avenir.

Il semble au Conseil d'Etat que l'on ne peut ainsi anticiper sur des décisions à prendre ultérieurement, d'année en année, et que la présente réglementation ne peut constituer un motif valable pour abandonner une mesure expressément prescrite par la loi et destinée à en permettre l'exécution.

\+

\+ \+

Dans la traduction néerlandaise de la loi du 1er mars 1882 et de l'arrêté royal du 1er mars 1882, figurant au Recueil des lois et arrêtés de Belgique, année 1882, l'expression "permis de port d'armes de chasse" est rendue par "toelating om jachtwapens te dragen".

.../...

Les articles 6 bis et 7 de la loi du 1er mars 1882, que les articles 1er et 2 de la loi du 4 avril 1900 y ont respectivement insérés et remplacés, parlent de "jachtverlof".

La loi du 24 octobre 1929 emploie en son article 13 l'expression "verlof tot het dragen van jachtwapens". Quant aux lois des 30 juillet 1922, 8 juin 1926 et 14 août 1947, elles utilisent la formule "verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens".

Le texte néerlandais du projet emploie tantôt "jachtverloven", tantôt "jachtbrief", puis "verlofbrief voor het dragen van jachtwapens", enfin "toelating om jachtwapens te dragen".

Aux termes de l'article 13 de la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions, le port d'une arme de chasse ou de sport n'est permis qu'à celui qui peut justifier d'un motif légitime. La loi ne requiert aucune autorisation pour le port d'une arme de chasse. De plus, les articles 6, 6 bis et 7 de la loi sur la chasse permettent de détruire les bêtes fauves et le gibier au moyen d'armes à feu, sans être en possession du permis prévu à l'article 14 de la loi. Celui-ci constitue donc plutôt une autorisation de chasser qu'une autorisation de port d'armes de chasse.

Le Conseil d'Etat propose, dès lors, de s'en tenir dans la version néerlandaise à l'appellation "jachtverlof", figurant aux articles 6 bis et 7 de la loi sur la chasse.

\+

\+ \+

.../...

Le projet n'ayant pas d'intitulé, il est proposé d'écrire :

"Arrêté royal relatif à la délivrance de permis de chasse et de permis de tenderie aux oiseaux".

\+

\+ +

Les alinéas 3 et 4 du préambule, qui se bornent à mentionner des arrêtés que le projet abroge, peuvent être supprimés sans inconvénient.

\+

\+ +

Selon les explications fournies par le délégué du Ministre, l'article 4, alinéa 2, implique que si le demandeur d'un permis est un étranger résidant en Belgique, le commissaire d'arrondissement est tenu de prendre l'avis de l'Administration de la sûreté publique. Le texte devrait mieux faire ressortir cette intention.

\+

\+ +

A l'article 7, 3°, il est question de ceux qui, en qualité d'indigents, sont bénéficiaires de secours de la part des communes ou d'établissements de bienfaisance. Or, il n'appartient plus aux communes d'accorder des secours aux indigents depuis que cette tâche a été confiée aux commissions d'assistance publique. D'autre part, l'expression "établissements de bienfaisance

.../...

ne vise que des établissements publics. Il convient donc de dire :"les indigents recevant des secours des administrations publiques."

+

+ +

A l'article 9, 2°, il est question de personnes condamnées depuis douze mois. Il résulte des renseignements recueillis auprès du délégué du Ministre, que cette disposition vise, tout comme l'article 18, les personnes condamnées depuis moins de douze mois.

+

+ +

Il résulte également des explications fournies par le fonctionnaire délégué qu'à l'article 9, 3°, les termes "ceux qui n'ont pas exécuté les condamnations" visent les personnes qui ne se sont pas acquittées des obligations pénales découlant de condamnations.

+

+ +

Les articles 9 et 18 du projet disposent que le commissaire d'arrondissement doit refuser le permis à certaines personnes, tandis que les articles 10 et 19 ouvrent un recours contre les décisions refusant l'octroi du permis.

Une demande d'avis adressée naguère au Conseil d'Etat par le Ministre, en application de l'article 6 de la loi du 23 décembre 1946, a révélé l'existence d'une

.../...

controverse sur le point de savoir si l'autorité, appelée à statuer sur un recours contre la décision du commissaire d'arrondissement refusant le permis en vertu des dispositions de l'arrêté royal du 1er mars 1882, qui lui prescrivent aussi de refuser le permis, est au même titre que le commissaire d'arrondissement liée par ces dernières dispositions.

Le Gouvernement ayant, d'après les déclarations du délégué du Ministre, l'intention de s'en tenir à l'interprétation suivie depuis des années par l'administration, à savoir que l'autorité chargée de statuer sur le recours n'est pas liée par les dispositions des articles 9 et 10, il importerait de le dire expressément afin de dissiper toute équivoque.

L'article 12, alinéa 1er, dispose que le commissaire d'arrondissement peut annuler le permis par un arrêté, notamment lorsque le porteur du permis a été condamné pour des faits graves dans le courant de l'année. La notion de "faits graves" est trop vague que pour pouvoir définir la portée d'une prescription réglementaire. L'expression "faits graves" devrait, dès lors, être remplacée par une définition permettant d'établir ce qu'il y a lieu d'entendre sous ce vocable. D'autre part, l'expression "par un arrêté" signifiant que les décisions du commissaire d'arrondissement doivent être motivées, il conviendrait de dire "par une décision motivée".

\+

\+ \+

L'article 15 énonce les mentions que la licence de chasse doit en tout cas comporter. Au nombre de celles-ci figurent deux des trois mentions expressément requises par l'article 2 [illegible] loi du 30 juillet 1922.

.../...

Il conviendrait, dès lors, d'y incorporer aussi la troisième mention, à savoir "les lieux où il sera fait usage de la licence". A cet égard, le délégué du Ministre a proposé de reproduire le texte de l'article 4, littera C, de l'arrêté royal du 30 août 1922.

\+

\+ +

Aux termes de l'article 18, 3°, le commissaire d'arrondissement doit refuser le permis de tenderie aux oiseaux à ceux qui, depuis moins de douze mois, ont été condamnés pour avoir chassé sans permis ou en temps probihé. Selon le délégué du Ministre, cette disposition devrait également s'appliquer à ceux qui ont été condamnés du chef de tenderie sans permis ou en temps prohibé. L'article devrait donc être complété sur ce point.

\+

\+ +

Enfin, il y aurait lieu d'apporter au projet, particulièrement à sa version néerlandaise, de nombreuses modifications de forme. Le texte proposé ci-après en tient compte.

CHAPITRE Ier. - DISPOSITIONS GENERALES.

Article 1er.-

Les permis de port d'armes de chasse prévus à l'article 14 de la loi du 28 février 1882, les licences de chasse prévues à l'article 2 de la loi

.../...

du 30 juillet 1922, les permis de tenderie aux oiseaux au moyen de filets et les permis de tenderie aux grives à l'aide de lacets, prévus à l'article 4 de la loi du 30 juillet 1922, sont délivrés par les commissaires d'arrondissement, conformément aux règles fixées par le présent arrêté.

La formule de chacun de ces actes est déterminée par le Ministre des Finances et le Ministre de l'Agriculture.

CHAPITRE II. - LE PERMIS DE PORT D'ARMES DE CHASSE.

Article 2.-

Le permis de port d'armes de chasse est délivré par le commissaire de l'arrondissement de la résidence de l'intéressé.

Si l'intéressé réside à l'étranger, le permis est délivré par le commissaire de l'arrondissement de Bruxelles ou, s'il réside dans une localité limitrophe de la Belgique, par le commissaire de l'arrondissement le plus proche.

Article 3.-

Toute demande tendant à l'obtention d'un permis doit être accompagnée d'un certificat de bonnes vie et moeurs, délivré par l'administration communale

.../...

de la résidence du demandeur et faisant mention de toutes les condamnations et déchéances encourues par lui.

Si le demandeur ne réside pas dans le pays ou n'y réside que depuis moins d'une année, le certificat sera remplacé par une attestation portant sur son honorabilité et émanant de deux notables belges. Si le demandeur est un étranger résidant en Belgique, le commissaire d'arrondissement demande l'avis de l'Administration de la sûreté publique.

Le commissaire d'arrondissement peut dispenser de la production du certificat ou de l'attestation, les personnes auxquelles il a précédemment délivré un permis.

Article 4.-

Le permis doit être revêtu de la photographie et porter la signature de la personne à laquelle il a été délivré. La photographie jointe à la demande doit avoir au moins 4 cm de haut sur 3,5 cm de large, la hauteur de la tête étant de 1,5 cm à 2 cm.

Article 5.-

Ne peuvent obtenir de permis :

1° les brigadiers et gardes de l'administration forestière les gardes-pêche de l'Etat, les brigadiers-champêtres, les gardes champêtres, les gardes forestiers et gardes-pêche salariés par les communes;
2° ceux qui sont interdits ou déchus du droit de port d'armes;

.../...

3° les indigents recevant des secours des administrations publiques.

Article 6.-

Le commissaire d'arrondissement doit refuser le permis :

1° à ceux qui ont été condamnés pour un délit de chasse commis soit au moyen d'armes prohibées, soit en bande, soit pendant la nuit, pour un délit quelconque commis à l'aide de violences ou pour rébellion;
2° à ceux qui depuis moins de douze mois ont été condamnés pour tout autre délit de chasse. Si le condamné était porteur d'un permis de port d'armes au moment de la condamnation, un nouveau permis doit être refusé pour l'année commençant le 1er juillet qui suit la date de la condamnation;
3° à ceux qui ne se sont pas acquittés des obligations pénales découlant d'une condamnation pour un délit de chasse;
4° sans préjudice de la disposition de l'article 5, 2°, à ceux qui sont déchus en tout ou en partie des droits visés à l'article 123 sexies du Code pénal.

Article 7.-

Le commissaire d'arrondissement peut refuser le permis :

1° aux mineurs, à moins qu'ils n'aient atteint l'âge de 16 ans accomplis et que le permis soit demandé pour eux par leur père ou tuteur;

.../...

2° aux interdits;
3° à ceux qui, par suite de condamnation judiciaire, sont interdits de l'un des droits énumérés à l'article 31, 1° à 5°, du Code pénal;
4° à ceux qui ont été condamnés pour vagabondage, mendicité, vol, escroquerie ou abus de confiance;
6° à ceux dont la mauvaise conduite, l'état mental ou les antécédents laissent supposer qu'ils feront un mauvais usage de leurs armes.

Article 8.-

Un recours est ouvert contre la décision du commissaire d'arrondissement refusant le permis.

Si le permis est refusé sur base de l'article 7, le recours est introduit auprès du gouverneur de la province. Le gouverneur peut ordonner la délivrance du permis après avoir entendu le commissaire d'arrondissement et avoir consulté le procureur du Roi.

Si le permis est refusé pour tout autre motif, le recours doit être adressé au Ministre de l'Agriculture. Le Ministre n'est pas lié par les dispositions de l'article 6.

Article 9.-

Les procureurs du Roi fournissent mensuellement aux commissaires d'arrondissement les indications nécessaires relatives aux condamnations pour délit de chasse prononcées à charge des personnes résidant dans leur arrondissement.

.../...

Article 10.-

Lorsqu'un permis a été délivré par suite de manoeuvres frauduleuses à une personne qui n'y a pas droit ou lorsque le porteur d'un permis a été condamné pour ... dans le courant de l'année, le commissaire d'arrondissement peut retirer le permis par une décision motivée.

Cette décision est communiquée à l'administration communale de la résidence de l'intéressé pour être notifiée à celui-ci. Le permis devra être restitué au commissaire d'arrondissement dans les quarante-huit heures de la notification.

Une copie de la décision de retrait est expédiée au gouverneur de la province ainsi qu'au commandant de la gendarmerie locale.

Un recours est ouvert contre cette décision auprès du gouverneur, qui peut ordonner la restitution du permis après avoir entendu le commissaire d'arrondissement.

En cas de retrait du permis, les droits payés ne sont pas restitués.

CHAPITRE III. - LA LICENCE DE CHASSE.

Article 11.-

La licence de chasse est délivrée par le commissaire d'arrondissement qui a délivré le permis de port d'armes de chasse à celui qui demande la licence pour son invité.

.../...

Article 12.-

Toute demande de licence de chasse doit être accompagnée d'une attestation écrite du demandeur et d'un notable belge, sur l'honorabilité de l'invité faisant l'objet de la demande de licence.

Article 13.-

La licence mentionne notamment :

a) les nom, prénoms, résidence et profession de l'invité faisant l'objet de la demande de licence;
b) les nom, prénoms, résidence et profession de la personne qui a sollicité la licence, ainsi que le numéro de son permis de port d'armes de chasse;
c) la date à partir de laquelle la licence prend cours;
d) les communes sur le territoire desquelles la licence doit être utilisée.

La licence doit être revêtue de la photographie de l'intéressé qui en fait l'objet, ainsi que de sa signature et de la signature du demandeur. La photographie jointe à la demande doit avoir les dimensions fixées à l'article 4, alinéa 2.

Article 14.-

Dans les trois jours de son expiration, la licence doit être restituée par le demandeur ou par l'invité au commissaire d'arrondissement qui l'a délivrée.

.../...

En cas d'inobservance de cette prescription, le commissaire d'arrondissement peut retirer le permis du demandeur.

Le retrait a lieu dans les formes prévues à l'article 10.

CHAPITRE IV. - PERMIS DE TENDERIE AUX OISEAUX A L'AIDE DE FILETS ET PERMIS DE TENDERIE AUX GRIVES A L'AIDE DE LACETS.

Article 15.-

Les dispositions des articles 2, 3, 4 et 10 sont applicables à la délivrance des permis de tenderie aux oiseaux à l'aide de filets et aux permis de tenderie aux grives à l'aide de lacets.

Article 16.-

Le commissaire d'arrondissement doit refuser le permis :

1° aux mineurs, à moins que le permis ne soit demandé pour eux par leur père ou tuteur;
2° à ceux qui depuis moins de deux ans ont été condamnés pour vagabondage, vol ou escroquerie, pour délit de chasse commis soit au moyen d'armes ou d'engins prohibés, soit en bande, soit pendant la nuit, ou pour infraction au règlement général sur la protection des oiseaux insectivores;

.../...

3° à ceux qui, depuis moins de douze mois, ont été condamnés pour chasse ou tenderie aux oiseaux sans permis ou en temps prohibé.

Article 17.-

Un recours est ouvert auprès du gouverneur de la province contre la décision du commissaire d'arrondissement refusant le permis. Le gouverneur peut ordonner la délivrance du permis après avoir entendu le commissaire d'arrondissement. Il n'est pas lié par les dispositions de l'article 16.

Article 18.-

Le titulaire d'un permis de tenderie aux grives, empêché, peut se faire remplacer par un délégué, lequel ne pourra procéder à la visite des lacets que s'il est porteur du permis.

CHAPITRE V. - DISPOSITIONS FINALES.

Article 19.-

Sont abrogés :

1° l'arrêté royal du 1er mars 1882 réglant l'exécution de l'article 14 de la loi du 28 février 1882 sur la chasse, modifié par les arrêtés royaux des 23 septembre 1884, 24 juin 1913, 8 décembre 1919, 18 novembre 1925, 31 janvier 1940 ainsi que par l'arrêté du Régent du 16 septembre 1946;

.../...

2° l'arrêté royal du 13 août 1922 concernant les licences de chasse et les permis de tenderie aux oiseaux.

Article 20.-

Notre Ministre de l'Agriculture et Notre Ministre des Finances sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à ,le

PAR LE ROI :

Le Ministre de l'Agriculture,

Le Ministre des Finances,

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. SUETENS, eerste-voorzitter,
Messieurs: premier président,

G. VAN BUNNEN, raadsheren van State,
K. MEES, conseillers d'Etat,

F. VAN GOETHEM, bijzitters van de afdeling wetgeving,
G. VAN HECKE, assesseurs de la section de législation,

J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. SUETENS. Het verslag werd uitgebracht door de H. SMOLDERS, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. SUETENS. Le rapport a été présenté par M. SMOLDERS, auditeur.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. SUETENS.